

ปัญหาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

นิตาริน จุลวรรณ

สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

nidarin_ju@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ไว้ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสี่มวลงนกกีฬา และโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่นกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 สามารถอ่านบัญชีคำพื้นฐานแต่ละระดับชั้นได้เกินร้อยละ 50 แต่ทั้งนี้ปัญหาที่พบด้านการออกเสียงคือคำควบกล้ำแท้ นักเรียนที่อ่านออกเสียงผิด ส่วนใหญ่มักไม่ออกเสียงคำควบกล้ำ แต่จะออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวเพียงพยัญชนะเดี่ยว

คำสำคัญ: ภาษามลายูถิ่น, ประถมศึกษาตอนต้น, โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43

สถานการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลง

การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัว เป็นพิเศษไม่เหมือนกับการพูด การฟัง การเขียน เพราะการอ่านหมายถึงการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ ความคิด แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ การอ่านมีหลายชนิดด้วยกัน เช่น อ่านได้กับอ่านเป็น อ่านเล่นกับอ่านจริง ซึ่งพื้นฐานของการอ่านคือต้องอ่านได้ กล่าวคืออ่านถูกต้องตามอักขรวิธี หลักการประสมอักษรหรือเรียกว่า การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง (โกชัย สารีบุตร, 2519, หน้า 19-20)

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 จังหวัดสงขลาเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โดยจัดตั้งตามโครงการพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งโปรดให้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่แถบชายแดนไทยของจังหวัดสงขลา สตูล และตรัง โดยเฉพาะคุณภาพชีวิตของเยาวชนที่ต้องได้รับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานหรือระดับอุดมศึกษาเทียบเท่าเยาวชนที่อาศัยอยู่ในเมือง

กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาดำเนินการจัดกิจกรรมโครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีโดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาคะแนนโอเน็ต (O-net) ทั้งนี้ผู้วิจัยมีโอกาสเก็บข้อมูลภาคสนามจากนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พบว่า นักเรียนโดยส่วนใหญ่อ่านภาษาไทยไม่ออก และนักเรียนบางคนเขียนภาษาไทยไม่ได้ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน และมีโอกาสอ่าน เขียนภาษาไทยค่อนข้างน้อย ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ เนื่องจากหากนักเรียนไม่สามารถอ่านภาษาไทยได้ นักเรียนก็ไม่สามารถเรียนรายวิชาอื่น ๆ และทำข้อสอบได้เช่นกัน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่านักเรียนเชื้อสายมลายูน่าจะมีปัญหาการออกเสียงคำในภาษาไทย จากการทบทวนงานวิจัยพบว่ามีผู้ศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์พอสสมควร อาทิ ประสงค์ วัฒนสุข และคณะ (2523) ศึกษาวิธีการแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็กชาวเขา บรรณ เลง สุปี (2536) วิเคราะห์ความยากง่ายในการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จิตประภา ศรีอ่อน (2522) ศึกษาปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ชัดของเด็กชาวเขาเผ่าม้งในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก ธีระพันธ์ เหลืองทองคำและคณะ (2558) ศึกษาการอ่านออกเสียงและการพูดภาษาไทยไม่ชัดของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพะเยา โดยนำปัญหามาสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว เป็นต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่นกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

ความรู้ความเชี่ยวชาญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น

ภาษาศาสตร์เป็นวิชาว่าด้วยการศึกษาภาษา การศึกษาภาษา คือ การค้นคว้าหาความรู้เรื่องภาษา การค้นคว้าหาความรู้เรื่องภาษาต่างกับการเรียนเพื่อให้รู้ภาษา การค้นคว้าหาความรู้เรื่องภาษาตามแนวภาษาศาสตร์นั้น มุ่งหมายจะทราบความจริงในเรื่องระบบโครงสร้างต่าง ๆ ของภาษาผลการเรียนเพื่อรู้ภาษาจุดหมาย คือ ทักษะความสามารถในการสื่อสารกันด้วยภาษา (ประสิทธิ์ กายย์กลอน. มปป)

จรัลวิไล จรูญโรจน์ (2548, หน้า 8-10) ได้กล่าวถึงประโยชน์และการประยุกต์ใช้ภาษาศาสตร์กล่าวคือ ความรู้ด้านสัทศาสตร์ (phonetic) เป็นสาขาหนึ่งของภาษาศาสตร์ จะได้เรียนรู้ว่าการออกเสียงของมนุษย์ต้องใช้อวัยวะส่วนไหนอย่างไร เมื่อผู้เรียนภาษาที่สองออกเสียงผิดเราสามารถบอกเขาได้ว่าเขาควรบังคับอวัยวะในช่องปากของเขาอย่างไรจึงจะได้เสียงที่ถูกต้อง เช่น เราอาจจะบอกให้ขยับลิ้นมาข้างหน้าอีกนิดให้ปลายลิ้นแตะด้านหลังฟัน วิธีนี้ทำให้การแก้ไขการออกเสียงเป็นไปได้รวดเร็วกว่าการฝึกฝนแต่เพียงอย่างเดียว

สาคร บุญเลิศ (2538 : 267-272) ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการเรียนการสอนภาษาเป็น 3 ประเด็น ซึ่งพอสรุปได้คือ

1. แนวความคิดทางภาษาศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนการสอนภาษา โดยครูผู้สอนภาษาจะต้องเข้าใจว่าภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่โดยทั่วไปการเปลี่ยนแปลงทางภาษาจะเป็นไปในทางปรับปรุงมากกว่าทำลาย
2. แนวประยุกต์ความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการสอนภาษาไทย ครูผู้สอนภาษาสามารถนำแนวทางการประยุกต์ความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนภาษาไทย เช่นความรู้ในเรื่องเสียงที่เกิดของเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียง จะทำให้ครูเข้าใจปัญหาที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาถิ่นหรือภาษาชนกลุ่มน้อย โดยครูมีวิธีหรือมีแนวทางในการแก้ไขที่ชัดเจนและเป็นระบบได้ดียิ่งขึ้น
3. การประยุกต์ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของเด็กเกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน เช่น อิทธิพลของภาษาของชนกลุ่มน้อยที่เด็กได้อยู่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งอิทธิพลของภาษาถิ่นจะมีผลต่อการใช้ภาษามาตรฐานของเด็ก เป็นเหตุให้ไม่สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความเข้าใจที่ชัดเจนและรวดเร็วได้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์เข้ามาช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้

การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

1. ทราบปัญหาการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่น และภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา
2. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน

แนวทางการติดตามและอนุรักษ์พัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป

การออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องกระตุ้น และปรับแก้ให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เนื่องจากหากเด็กไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องย่อมส่งผลกระทบต่อ การพูดสื่อสารในอนาคต และกระทบต่อการเรียนรายวิชาอื่น ๆ อีกด้วย งานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยต้องการทราบลักษณะการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นว่าหากต้องอ่านออกเสียงภาษาไทยจะมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร แต่เมื่อผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาคสนามพบว่า นักเรียนโดยส่วนใหญ่อ่านออกเสียงคำในหมวดต่าง ๆ ของบัญชีคำพื้นฐานได้ค่อนข้างดี แต่ทั้งนี้ปัญหาที่พบด้านการออกเสียงคือคำควบกล้ำแท้ นักเรียนที่อ่านออกเสียงผิด ส่วนใหญ่มักไม่ออกเสียงคำควบกล้ำ แต่จะออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวเพียงพยัญชนะเดี่ยว ในประเด็นดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญที่ผู้วิจัยจะสามารถนำไปต่อยอดเพื่อสร้างเครื่องมือแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ให้แก่เด็กนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวันต่อไป

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements)

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรภาษาไทย คณะครุศาสตร์ ทุกท่านที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยจนสามารถทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อสมโภชน์ จุลวรรณ และครอบครัวที่คอยเป็นกำลังให้ผู้วิจัยเสมอมา คอยรับฟังและอยู่เคียงข้างผู้วิจัยมาโดยตลอด

บรรณานุกรม

- กาญจนา วัฒนายุ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ธนพรการพิมพ์.
- กำชัย ทองหล่อ. (2519). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญรัตน์การพิมพ์.
- โกชัย สาริกบุตร. (2519). *การสร้างความสามารถในการอ่าน*. จังหวัดเชียงใหม่: โรงพิมพ์กลางเวียง.
- จรรยาศักดิ์ บุญญาพิทักษ์. (2553). *เอกสารประกอบการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. จังหวัดสงขลา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- จิตประภา ศรีอ่อน. (2522). *ปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ชัดของเด็กชาวเขาเผ่าม้งในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณรงค์ฤทธิ์ โสภา. (2531). *การวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็กและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำและคณะ. (2558). *รายงานการวิจัยเรื่อง วิจัยและพัฒนาแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงและการพูดภาษาไทยไม่ชัด*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). *สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 1. จังหวัดปทุมธานี: สกายบุ๊กส์ จำกัด.
- สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ. (2545). *เสียงและระบบเสียงภาษาไทย*. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสนอ ตรวิเศษ. (2542). *การวิเคราะห์ปัญหาการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน*. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หน่วยศึกษานิเทศก์. (2539). *คู่มือการสอนฟัง - พูด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* ชนกลุ่มน้อยในจังหวัดกาญจนบุรี. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2524). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.